

CONSEMĂNĂRI ARHEOLOGICE PE ȘANTIERE DE CONSTRUCȚII

Marile prefaceri ce au cuprins orașul, ritmul impetuos al construcțiilor, sistematizarea unor întregi cartiere, au făcut ca și în cursul ultimilor ani, să iasă la iveală bogate informații privind istoria mai veche sau mai nouă a acestor locuri. Îndeobște materialele recoltate sînt diverse, iar contribuția lor la documentarea istoriei orașului este uneori edificatoare asupra unor probleme mai puțin cunoscute. Dar ceea ce este caracteristic acestui gen de cercetare este prezența vestigiilor atît în zonele în care probabilitatea de a le în-tîlni este mai mare, cît și în altele, în care ne-am aștepta foarte puțin la acest lucru.

ȘANTIERUL METROU

Sectorul Palatul de Justiție

În cursul lucrărilor desfășurate pe tronsonul din fața Palatului de Justiție, muncitorii au semnalat surprinderea unei conducte vechi. La adîncimea de — 1,73 m față de carosabilul actual, a putut fi observată o conductă de olane din lut, avînd orientarea est — vest. Olanele smălțuite cu un strat maroniu-verzui, foarte subțire, sînt protejate de un înveliș din cărămizi (0,26 m × 0,135 m × 0,04 m), prinse cu un mortar gălbui, conținînd mult nisip. Olanele, cu un capăt mai larg și celălalt restrîns pentru racordare, măsoară 0,375 m, diametrul mare la exterior fiind de 0,11 m, iar la interior 0,075 m.

Surprinsă pe o lungime de 8,85 m, conducta trebuie pusă în legătură cu construcțiile de pe malul drept al Dîmboviței. Menționăm și faptul că spre vest, în fața casei Danielopol, săpătura a surprins fundațiile unor ziduri aparținînd unei construcții masive (0,80 m — 0,70 m), cu încăperi largi de 3 m × 4,2 m, din sec. al XVIII-lea, avînd urme evidente ale unei refaceri în cel de al XIX-lea veac.

După materialul ceramic, dimensiunile cărămizilor și aspectul olanelor, amenajarea se datează în prima jumătate a sec. al XIX-lea. În partea de est ea a fost afectată de unele construcții datate la mijlocul sec. XIX, compartimentarea indicînd camere de 4 m × 3 m. Această construcție a fost de-

molată la sfârșitul veacului XIX, pentru a face loc impunătorului Palat de Justiție.

De la adâncimi mai mari, dar în condiții stratigrafice nesigure, au fost scoase în cursul lucrărilor, fragmente de farfurii sgrafitate, avînd baza inelară cu perforații pentru suspendare în perete. Aceste piese se datează la București în sec. XV—XVI.

În nisipul cuaternar, albicios, cu lentile intens roșiatice, la — 8 m a fost găsit un os masiv, un femur de bizon, animal ce a populat zona pînă în paleoliticul superior.

ARISTIDE ȘTEFĂNESCU

Sectorul Domnița Bălașa

În dreptul actualului lăcaș, la 20 m. Est față de Calea Rahovei, au apărut mai mulți stâlpi de stejar din fostul parapet al malului drept al Dîmboviței, precum și vase din lut. Din materialul ceramic se remarcă o cană-cătuie, asemănătoare cu cea găsită la Curtea Veche, datată în secolele XVI—XVII. Ea este făcută din pastă fină, roșiatică, avînd o toartă ce pleacă din buză și se lipește de partea bombată a corpului, buza este evazată exterior.

Pe buză se află o bandă albă, iar mai sus de pîntec alte trei benzi albe paralele.

Tot în acest loc au mai apărut fragmente din fundațiile unor construcții din secolele XVIII—XIX. A mai fost descoperit un disc ornamental, pentru decorarea exterioară a fațadei clădirilor, făcut din ceramică nesmălțuită de culoare roșie — cărămizie. Marginile sînt ridicate pe verticală, iar fundul este plat. Decorul se compune din două cercuri concentrice cu incizii de linii paralele, iar în centru se află un buton. Piesa își găsește analogii cu discuri ornamentale găsite în cercetările arheologice de la Tînganu.

La nord de biserica Domnița Bălașa, în apropierea intersecției Calea Rahovei — Splaiul Unirii, au fost semnalate mai multe bombarde din piatră, similare cu cele găsite în cercetările arheologice de la Curtea Veche, și datate în secolele XV—XVI.

Sub actuala stradă Calea Rahovei, între Palatul de Justiție și lăcaș au fost surprinse picioarele unui pod de lemn ce a existat aici, peste apa Dîmboviței. Bilele de stejar aveau un diametru de 0,30—0,40 m.

Sectorul Hanul Manuc

În colțul de sud-vest al Hanului Manuc, la cca. 20 m. Sud de han, s-au descoperit stâlpi din lemn de stejar. Bilele au un diametru de 0,20—0,30 m., avînd vîrf ascuțit care era bătut în pămînt și alt capăt drept. Capătul superior al stîlpului se află la 0,90 m. adîncime față de cota actuală. În pămîntul de umplură a apărut mult moloz amestecat cu frag-

mente ceramice provenite de la vase sau sfeșnice din secolele XVIII—XIX. Stâlpii din lemn fac parte din fostul parapet al malului stîng al Dîmboviței ce curgea atunci pe albia veche ce ajungea în apropierea hanului.

CRISTIAN ȚICO

Sectorul Piața Unirii

Amplele lucrări pentru amenajarea stației și pasajului din Piața Unirii au afectat o zonă largă, din cuprinsul căreia au fost recoltate mai multe materiale mărunte (fragmente ceramice, pipe din lut ars de proveniență orientală, etc.).

Menționăm în mod deosebit un fragment de fus de coloană lung de 0,98 m. La partea superioară este simplu, ușor tronconic. La cea inferioară fusul prezintă un brîu din frunze de acant.

Databilă în sec. XVII—XVIII, piesa trebuie pusă în legătură cu casele lui Preda din Brîncoveni.

Manifestare reprezentativă pentru arta construcțiilor fazei anterioare lui Constantin Brîncoveanu, coloana nu era montată pe vre-un zid al casei. Valoroasa piesă completează informațiile privind casele dispărute ale Brîncovenilor.

Sectorul Biserica Bucur

În săpătura efectuată pe spațiul din imediata apropiere a cursului actual al Dîmboviței, la o distanță de 80 m de podul Mărășești și la o adîncime de —4 m față de carosabil, constructorii au surprins o aglomerare ceramică, cuprinzînd oale, urcioare, farfurii etc. Materialul este mărunț fragmentat, prăvălit într-o groapă din partea de est a bisericii, alături de numeroase oase de animale și păsări.

Încărcătura gropii confirmă datarea edificării și amplificarea locuirii din zona Bucur în veacul al XVIII-lea. Reținem și observația că terasa pe care este biserica Bucur, domina altădată zona de Est, panta spre rîu fiind deosebit de pronunțată.

DRUMUL TABEREI MICRO 7

În prelungirea Șoselei Ghencea, la jumătatea distanței între această arteră și strada Drumul Taberei, pe un teren afectat de conducte, lipsit complet de alte urme arheologice,¹ au fost identificate la — 3 m. adîncime, în depunerile de nisip ale cuaternarului cîteva oase de mamut, printre care fragmente de măsele și vertebre. Mai rezistente, măselele au putut fi obser-

¹ Observațiile au fost efectuate de noi la 10 mai 1970 la semnalarea muncitorilor.